

Проповед на Задушница, 2019

Братя и сестри,

Днес възпоменаваме молитвено нашите починали сродници в съгласие с апостол Павловите думи “възносяй молитви, просби, моления за всички човеци“. В това число са и отходилите във вечния живот наши сродници, за които Църквата не спира да се моли. Моли се, защото знаем, че те са живи, така както Господ Иисус Христос ни наставлява: „Бог не е Бог на мъртви, а на живи“.

Да, при нас ги няма, предали сме сътвореното от земна пръст тяло на сродната му пръст, но един ден, в часа на Съда, гробовете ще се отворят, починалите ще възкръснат, душите ще се единят със своите тела, вече преобразени и блестящи, както казва апостолът “всичка ще се изменим“. Затова и гробът не е просто място на тление, а чертог, от който един ден ще бъдем призвани за неописуемия изгрев на вечния живот.

Дано тогава да имаме вяра и дела на христолюбци, та да бъдем с последните отдясно на Съдията.

А днес се молим, четем Псалтир, който има голямо значение за душата на покойния, правим милостиня за упокой, записваме имена за поменаване, защото се надяваме на неизследимата бездна на Божието милосърдие.

На всяка Божествена литургия свещенослужителят отделя частици от просфората, тоест специалния богослужебен хляб, отделя частици и за живи, и за починали. Но в дните на Задушница имаме и още молитви за покойните.

Те имат нужда от нашата грижа.

Нашата връзка не е прекъсната.

И както сме се грижили приживе, така е редно да се грижим и след тяхното отхождане във вечния живот.

Да правим панихиди, особено за онези, които са починали кръстени, но няма кой да им отслужи панихиди, да четем Псалтир, да даваме имената им за поменаване на литургиите – ето нашата грижа. Защото не е достатъчно да поддържаме гроба и да поръчваме некролози – молитвата и милостинята са по-важни.

Затова и търсим застъпничеството на Църквата, защото свещеникът като отделя частица за покойника, лъч светлина отива при него, където и да е той.

И да не скърбим прекомерно, а да отдадем сили за молитва и добротворство за упокой на нашия близък. А всеблагият Бог ще се погрижи, защото Той обича всички ни, обича Своите чедра. Да имаме упование в Неговата милост и да не се леним да търсим застъпничеството на Църквата – Христовата Невеста. Защото молитвата на свещенослужителите, приемниците на Христовите апостоли, е незаменима.

Бог да упокои нашите починали отци, братя и сестри в място злачно и прохладно, където няма скръб, болка, но живот безкраен.

Вечна им памет! Амин!